

העבודה בכורנוב. לרגע קט עמלו השניים בדומייה כשהם חוסמים את המעבר בדרך העפר הקצרה. מא' חורי הגיפ האדום עמדה מכונית משא עמוסה אשר נהגה נחפו להגיע למתנה. אך למרות חסונו לא הפעיל את צופרו : בפני נוסעי ה' גיפים נאלץ להאזר בסבלנות, חיכה עד אשר יואילו לפנות לו דרך.

כי בגיפים ישבו שני האנשים החשובים ביותר היכולים לעבור באותה דרך עפר, שני הגדולים של כביש כורנוב-סדום : אפרים לוי טן, 39, גבוה, בעל שער אדום לוהט, מהנדס ראשי של מחלקת העבודות הציבוריות במי חוץ הנגב. בגיפ הירוק, לבוש מעיל ירוק מאובק, ישב זאב גוטרמן, מנהל חברת חריש נגב, 51, אשר מרצו יכול לעורר קנאה בלב נער, והידוע רק בכינויו "חולף".

במטבח המחנה. אולם איש לא האשים אותו : במקרה מצא סאם את עצמו בראש המתסר- צים למטבח, היה אחד מראשוני שהגשימו את שאיפתם להכות. **פחות מכלבים.** התחלת כל העניין היתה מינויו של גרשון אוסטרובסקי, לשעבר חבר קיבוץ עין-חרוד, קיבוץ טיפוסי בן 51, בעל פנים קמטות ושתי שיניים בולטות, כמרכז מחנות העבודה של מחלקת העבודות הציבוריות בכביש כורנוב-סדום.

עד למינויו של גרשון רוחו שמועות רבות זה מעילות וגיבית ציוד ומצרכים בכביש זה. גרשון, "אם ישנם חמשה יהודים ישרים בארץ הרי גרשון אחד מהם" נשלח למקום לחסל את כל השחיתות. בתפקיד בלתי אהוד הוא רכש גרשון לעצמו חיש מהר את איבת מות הפועלים העובדים בכביש שהדביקו לו את הכינוי ציאנג'קיי-צ'ק ("מפני שרוצים להג' לותר לפורמוזה").

יחד עם החומרה שהכניס גרשון לביצוע תפקידו גילה טבע נוקשה, מחוסר כל גמישות, לא מתאים לניהול יחסים עם אנשים. זלולו בדעותיהם ורגשותיהם של הפועלים עוררו נגדו התמרמרות בלתי פוסקת. "הובר היחיד המעניין אותי" סיפר אחד הפועלים, "הוא כיצד להסוך גרוש. אם בגלל זה נגוע ברעב, לא איכפת לו. בעיניו אנהנו פחות מכלבים!"

"פעם היו במחנה כל המים שרצינו. היה סנקר שהוביל 12 קוב ליום. גרשון הפסיק את זה ועכשיו מביאים לנו רק כמה קובים ערו בים שלא מספיקים בשביל מקלחת אחרי הע' בודה!" התמרמר פועל שני.

המרכז החדש הנהיג כי כל פועל שאינו עובד מאיו סיבה שהיא, לא יקבל אוכל. דבר זה הוא חוקי בהחלט מאחר שהארוחות ניתנות כתוספת לשכר העבודה הרגיל של עובדי מחלקת העבודות הציבוריות לכל מי שעובד בעריבה. אם אינו עובד — לא מגיעה לו שום תוספת. אולם בעיני הפועלים אשר עבודתם המפרכת מאלצת אותם לשכב מדי פעם במיטה, זוהי התעללות באנשים חולים.

הפגנה קצרה. במקום עובדים גם 20 איש המפעילים את מכוונת הענק של חברת חריש. שקיבלה לידיה את הכנת הדרך לסליה בקבלנות. בגלל עבודתם הקשה וסידור עבודת דה העשוי לצלל את המכוונת בכל שעות היום ביקשו אנשי חריש כי תינתן להם האפשרות לאכול בחדר-אוכל נפרד, לקבל את מנוי תיהם מבלי שיעמדו בתור המודנב מדי ארוץ חה לירי פתח ההגשה של המטבח. הם הסכימו לשלם שכר עבודה למגיש מיוחד, הוקצה להם חדר קטן עם שני שולחנות וספסלים.

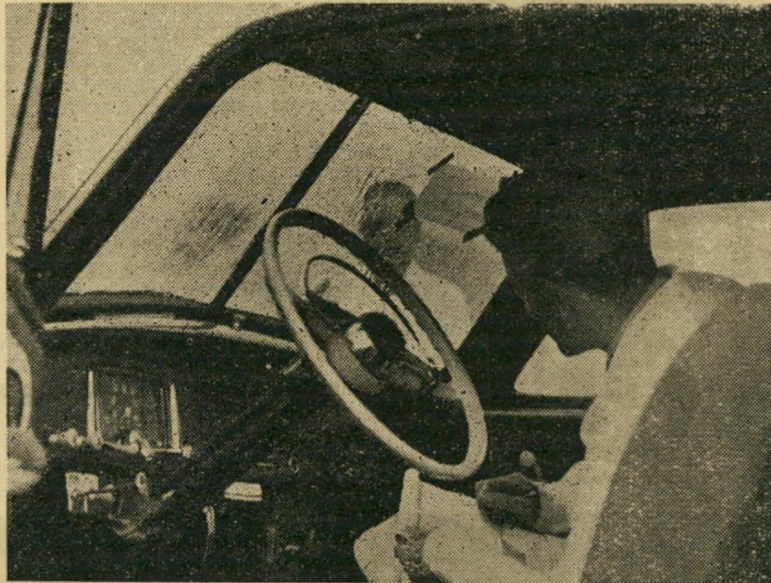
כאשר, לפני שבוע, נכנסו אנשי המשמרת השנייה לחדר-האוכל עם גמר עבודתם פנו למגיש שיביא להם את האוכל. הלה יצא חוזר כעבור זמן קצר עם ההודעה כי ציאנג'קיי-צ'ק לא מרשה לו לקבל את האוכל ישר מן המט' כח. הוא רוצה שאני אעמוד בתור, הוא סיפר.

הדבר היה כנראה פרי חשדנותו של גרשון שלא הרשה לאדם זר להכנס למטבח, מקום בו נמצאות כמויות של מצרכי מזון. אולם באותו רגע לא חשבו אנשי חריש המרוגזים על כך. גם העובדה כי בכרוי המקלחת לא היו מים הוסיפה לחמתם. הם קמו כאיש אחי, פנו לעבר המטבח.

בקטטה שפרצה הוכה מרכז המחנה. בבאר שבע נתקבלה הידיעה על כך בחומרה רבה : אם אנשי חריש, המחונכים והותיקים שב אנשי המקום הרימו יד נגד המנהל, מה יעשו שאר הפועלים? למנהל חריש הגושה מיד התביעה : לפטר את האנשים שהשתתפו ב' הכאה.

ימיים סערו הרוחות. ביום השלישי נמצא הפתרון : סאם והבתור השני יוצאו מן הע' בודה, יחזרו לאחר הרגעה. בינתיים יתורמו חבריהם לעבודה שכר משמרת אחת שהרי לא היו השניים אלא מעין שעירים לעזאזל. 24 שעות לאחר האולטימטום שהושלך מן הגיפ האדום כבר ישבו השניים, חולף ולוטן, סערו את לבם במסעדה אשל בבאר-שבע. לגבי דידם היה כל העניין דבר מחוסל. אולם במהנות לא היתה זאת אלא הפוגה קצרה, מעין סיום של סיבוב ראשון. שהרי מיטווי שני האנשים לא חיסלו את גורם הסיכסוכים : האנשים עוד דרשו את הגליית ציאנג'קיי-צ'ק. "הוא אינו מתאים למקום כזה. קחו אותו חזרה למשרד (גרשון עסק קודם לכן בחישובי הפוקת עבודה במינהל מע"צ, באר-שבע). הוא לא מתאים לכאן!"

בבאר-שבע הביטו אנשי מע"צ על התביעה בעין אחרת. "יתכן מאוד שהוא אינו מתאים לעבודה הזאת, שהוא לא יודע להתנהג עם אנשים החיים בתנאי המחנה הקשים, אבל (המשך בעמוד 10)

בדיקת מכונית קיזור-פרייזר ע"י המהנדסים השבדים הוכחה נוספת

נציג "מאק" ונציג "קיזור-פרייזר" הישראלי אפרים אידון בניירורק הסכם ראשון

משך שניות רבות הביט איש ברעהו ללא ברכה, ללא הגה. "שמע חולף", הפליט לבסוף לוסן. "אתה רוצה לחיות אתי בשלום?" "נו? מה יש? שאל חלף בתשובה. "אני רוצה שתפטר את שני האנשים מיד!" "איזה שני אנשים?" "קודם כל סאם..."

"לא! את סאם לא אפטר!" "לסובתך, אני מיעץ לך שתפטר אותו מיד. אחרת אפסיק את כל העבודה בכביש וכולם ילכו הביתה..."

"את סאם לא אפטר. בכל אופן לא מיד!" "אני אפסיק את העבודה!" "טוב..."

בתנועה עצבנית וחדה החליפו השניים את מהלכי מכוניתיהם. התרחקו זה מזה במהירות. במחנה כורנוב ישבו אותה שעה כמה אנשים והתווכחו ביניהם : יפסרו, או לא יפסרו?

סאם, ענק בלונדי דובר אנגלית במבטא דרום-אפריקאי, נושא הוויכוח, הסתובב ערום עד למתניו. כל אנשי המחנה ידעו כי הוא היה אחד מאלה שהתנפלו על "ציאנג'קיי-צ'ק"

הגשם החזק ביותר בשביה לא ידלוף פניו. יצרני קיזור פרייזר, בחיפה, הסבירו שאי כותה הגבוהה של המכונית הישראלית סמרי נה בעובדה שהיא מותקנת ומותאמת לדרישותיו של הצרכן האירופי, שאינו מחליף, כאמריקאי, מכוניות כרפי לוחיזומי, רוכש מכונית פרטית, אחת לתקופת חייו.

לאחרונה נסתבר, שהצלחת קיזור פרייזר בארץ, קסמה ליצרני מכוניות רבים באמריקה, חלק מהם אף החל במשאומתן להקמת מפ' עלים דומים. ההסכם הראשון נחתם השבוע בארצות ערב תניגית, במלון וואלורף אד' טוריה, ניירורק, לפיו תקים חברת מאק המ' פורסמת מפעל להרכבת מכוניות-משא ביש' ראל.

ההגשם החזק ביותר בשביה לא ידלוף פניו. יצרני קיזור פרייזר, בחיפה, הסבירו שאי כותה הגבוהה של המכונית הישראלית סמרי נה בעובדה שהיא מותקנת ומותאמת לדרישותיו של הצרכן האירופי, שאינו מחליף, כאמריקאי, מכוניות כרפי לוחיזומי, רוכש מכונית פרטית, אחת לתקופת חייו.

לאחרונה נסתבר, שהצלחת קיזור פרייזר בארץ, קסמה ליצרני מכוניות רבים באמריקה, חלק מהם אף החל במשאומתן להקמת מפ' עלים דומים. ההסכם הראשון נחתם השבוע בארצות ערב תניגית, במלון וואלורף אד' טוריה, ניירורק, לפיו תקים חברת מאק המ' פורסמת מפעל להרכבת מכוניות-משא ביש' ראל.

ההגשם החזק ביותר בשביה לא ידלוף פניו. יצרני קיזור פרייזר, בחיפה, הסבירו שאי כותה הגבוהה של המכונית הישראלית סמרי נה בעובדה שהיא מותקנת ומותאמת לדרישותיו של הצרכן האירופי, שאינו מחליף, כאמריקאי, מכוניות כרפי לוחיזומי, רוכש מכונית פרטית, אחת לתקופת חייו.

לאחרונה נסתבר, שהצלחת קיזור פרייזר בארץ, קסמה ליצרני מכוניות רבים באמריקה, חלק מהם אף החל במשאומתן להקמת מפ' עלים דומים. ההסכם הראשון נחתם השבוע בארצות ערב תניגית, במלון וואלורף אד' טוריה, ניירורק, לפיו תקים חברת מאק המ' פורסמת מפעל להרכבת מכוניות-משא ביש' ראל.

הנוב גרשון חסר גרושים

שני הגיפים נעצרו זה ליד זה. אחד ירוק, פניו מועדות לבאר-שבע, השני אדום, פניו לכיוון הפתח ממנו בא הגיפ האדום : מחנה

העניין לא ידלף פניו. יצרני קיזור פרייזר, בחיפה, הסבירו שאי כותה הגבוהה של המכונית הישראלית סמרי נה בעובדה שהיא מותקנת ומותאמת לדרישותיו של הצרכן האירופי, שאינו מחליף, כאמריקאי, מכוניות כרפי לוחיזומי, רוכש מכונית פרטית, אחת לתקופת חייו.

לאחרונה נסתבר, שהצלחת קיזור פרייזר בארץ, קסמה ליצרני מכוניות רבים באמריקה, חלק מהם אף החל במשאומתן להקמת מפ' עלים דומים. ההסכם הראשון נחתם השבוע בארצות ערב תניגית, במלון וואלורף אד' טוריה, ניירורק, לפיו תקים חברת מאק המ' פורסמת מפעל להרכבת מכוניות-משא ביש' ראל.

העניין לא ידלף פניו. יצרני קיזור פרייזר, בחיפה, הסבירו שאי כותה הגבוהה של המכונית הישראלית סמרי נה בעובדה שהיא מותקנת ומותאמת לדרישותיו של הצרכן האירופי, שאינו מחליף, כאמריקאי, מכוניות כרפי לוחיזומי, רוכש מכונית פרטית, אחת לתקופת חייו.

לאחרונה נסתבר, שהצלחת קיזור פרייזר בארץ, קסמה ליצרני מכוניות רבים באמריקה, חלק מהם אף החל במשאומתן להקמת מפ' עלים דומים. ההסכם הראשון נחתם השבוע בארצות ערב תניגית, במלון וואלורף אד' טוריה, ניירורק, לפיו תקים חברת מאק המ' פורסמת מפעל להרכבת מכוניות-משא ביש' ראל.

העניין לא ידלף פניו. יצרני קיזור פרייזר, בחיפה, הסבירו שאי כותה הגבוהה של המכונית הישראלית סמרי נה בעובדה שהיא מותקנת ומותאמת לדרישותיו של הצרכן האירופי, שאינו מחליף, כאמריקאי, מכוניות כרפי לוחיזומי, רוכש מכונית פרטית, אחת לתקופת חייו.

לאחרונה נסתבר, שהצלחת קיזור פרייזר בארץ, קסמה ליצרני מכוניות רבים באמריקה, חלק מהם אף החל במשאומתן להקמת מפ' עלים דומים. ההסכם הראשון נחתם השבוע בארצות ערב תניגית, במלון וואלורף אד' טוריה, ניירורק, לפיו תקים חברת מאק המ' פורסמת מפעל להרכבת מכוניות-משא ביש' ראל.

תחבורה טעות אופטית

צעיר תל-אביבי שעמד בקרן רחוב והתבונן בכוכנית צבעיה ארגמן, שעברה ביעף, בה' סיעה בנוחיות את בעלה הממושקף, כבד הצורה וחבוש מגבעת גיל-העמידה, הפליט : "הייתי רוצה לדעת מי, לכל הרוחות, זוכה ברשיונות לקיזור-פרייזר-האלה".

הוא ביטא במחשבתו הקולנית את רחשי לבם ברבים מהולכי-הרגל וממעוניי תחברי רת האוטובוסים, רמו על קנאתם באלה שזכו ברשיונות רשמיים למכוניות פרטיות, ששיחוקן יוחד ליצוא צמוד-הדולרים.

נוכח התרבותם של המכוניות בכבישי האי- רץ גברו הפקפוקים בדבר אופן חלוקתם, אך השבוע נסתבר, שמקורם של הפקפוקים בטעות אופטית בלבד : מספרן של המכו' ינות, שהחלו רוחשות בכבישים, אינו עולה על 55, שנמכרו בהמצלת משרד הבטחון לנכי-מלחמה ורופאים, תמורת 2200 לירות ישראליות כל אחת.

סניפה החיפאי של קיזור-פרייזר, הרכיב מאז יוני 1951 1492 מכוניות, ע"י 350 פוע' לים, והיה צריך למסור 60 מכוניות (מתוך תסוקת-הרכבה חודשית של 450), לשוק המ' קומי, מדי חודש. במקומן שחקו בארץ, עד